

קאטרינה פוגשת ברוצחת השנייה, עמ' 98 - (רצחה את בעלה) שתיהן, היא אומרת, היחידות שעשו את ה"עבודה" עד תום, בניגוד לאסירות האחרות ש"רק ניסו והתחרטו". היא מספרת שניתקה קשר עם בני משפחתה כי אסור להתגעגע. צריך לשכוח הכל.

נודע כי **בעלה של סיגי נרצח**, כולם שוב שמחו ושתו וסיגי בשכרותה מכריזה שישו שנקם את נקמתה ינקום גם ביהודים, רוצחי האל. היא מקללת את כל מי שהתנכל לה בחייה - אמה ואביה ואחיה ובעלה והיהודים ו... גם את הסוהרת - על כך הוכנסה לצינוק...

פרק כב

ללא קריאה. **מאז יצאה סיגי מהצינוק השתנתה** - לא מפסיקה להתפלל ולהצטלב, להודיע כי ישו עומד לצידה והגיע הזמן שינקום ביהודים. מדברת כמו הרוטניות הזקנות. קאטרינה מרגישה שידידותן אבדה. סיגי מנסה להתקרב אליה ולשכנע אותה לחזור אל דתה.

פעם בחודש **עורך הדין** מבקר את קאטרינה. היא מתעניינת ביהודים ומדברת איתו יידיש. הוא אומר לה שאין בכך טעם. רוב הימים היא מדוכדכת ושקועה בעצמה, בעיקר כשאיננה מתחברת ליקיריה. החורף הגיע והעבודה מייגעת, אך קאטרינה עושה אותה מבלי להתלונן. היא אדישה רק השמחה לאיד (לסבלם של היהודים) מכאיבה לה. בסוף החורף כשמגיעים בגדים שדודים, האסירות שמחות, אך לא ליד קאטרינה, מפני שהן יודעות על חיבתה ליהודים. גם הסוהרות נוהגות בה אחרת ואינן צועקות עליה.

פרק כג

הזמן הלך ואבד בתוך סדר היום. החיים הקודמים הלכו והתרחקו, הלכו והטשטשו כאילו לא היו שלה. **העו"ד** ממשיך לבקר פעם בחודש. נאמנותו מכאיבה לה. איש בן חמישים, מוזנח, מתעורר בה חשק לטפל בו. בכלא שומעים כל מה שקורה בכפרים - בכל חודש שוד או הרג והביזה ממשיכה להגיע לכלא. קאטרינה מתגעגעת אל היהודים. **יש לה סוד כמוס: היא רואה בבנימין ישו משלה, ישו האמיתי ורואה את דמותו בכל מקום.**

האסירות מפחדות ממנה. **סופיה**, אחת האסירות, סרבה לישון על ידה אך הכריחו אותה והיא פרצה בבכי. הסוהרת הרגיעה אותה כשהבטיחה שהרוצחות רוצחות רק פעם אחת ואז נרגעות. סופיה לא יכולה להפסיק לרעוד מפחד וקטרינה אומרת לה שאסור לפחד מבני אדם. רק מאלוהים שבשמיים יש לפחד.

פרק כד

לאחר שנים מגיעה לכלא אישה בשם **קאטרינה**, מכפרה של קאטרינה בעוון פציעת בעלה. היא מספרת לה על **המחלוקת בכפר** עקב פשעה - חלק צידדו בה והאשימו את היהודים, אצלם היא עבדה, ואחרים האשימו אותה ואת אופייה המופקר. קאטרינה זו פצעה את בעלה שרצה להכותה.

קאטרינה מנחמת אותה ואף מניחה לה לתלות את האשמה בעורך הדין היהודי שלא הגן עליה כראוי, מתוך ידיעה שזה יקל על כאבה. **עורך דינה בא לבקרה (בפעם האחרונה)** ומספר לה על הוריו - האכזבה שהוא גורם להוריו בדרך חייו, (ללא אמונה, ללא רווח כלכלי). קאטרינה מנסה לעודד את רוחו. היא חשה משיכה גופנית כלפיו, כפי שחשה לסאמי. יש בו אור שמחמם את נפשה ומהווה מפלט מגסותן של הנשים בכלא.

פרק כה

שנה רודפת שנה. **עורך הדין הצטרף ל"משפחתה הנסתרת"** של קאטרינה, לאחר שחודשים לא ביקר אותה. וכעת היא רואה אותו בדמות יוחנן המטביל.

109 - הסוף - השלל היהודי ממשיך להגיע. סיגי קיבלה מדודתה חולצה יהודית, קאטרינה מרגישה **רעד אלים** שאין בכוחה לשלוט בו. **סיגי** מרגישה שהגזימה. מתוודה בפניה שהיא חשה רתיעה כלפי יהודים, על אף שלא פגעו בה לרעה. הם גורמים לה לאי שקט, לתחושת אשם. היא שונאת אותם יותר מכל מי שאי פעם